

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGHI MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenként kétszer: **Vasárnap és csütörtökön.**

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Grómon- és Zrínyi-utca sarkán, 1-ső emelet.
Hogy minden a lap szellemi és anyagi részére illető költségeket
intézkedések és minden díjak fizetését.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 ft — Félévre 4 ft — Negyedévre 2 ft.
Nepostaioknak egész évre 6 ft, Félévre 3 ft, Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

A kolluthi jegyzőválasztás.

Bácsinegye tanácsát szolgálta arról, hogy mennyire sülyedhet a közigazgatás.

A községi választások nyomán egy általános jankiadítás hangzik föl megszerzte, a megsérített választási jog, a választók óhajának lábbal tiprása, a fősztolabírói önkény vakmerő és szemérmetlen zsarnokoskodása által ütött sebek fölött.

A ki lapunkat figyelemmel olvassa, az tudomást szerzett a konkrét alakban föltárt esetekről.

Mindenütt egyforma ezimiezmus, mindenféle egyöntetű ignorálása a törvény intencióinak. Alig van község, melyben a fősztolabírói kijelölés jogával vissza ne élt volna, ha választásra került a sor.

Vakmerőség, előzakodottság s lepezetlen erőszak dolgában valamennyin túltesz mégis a zombori járás fősztolabírája.

Most, hogy a jegyzőválasztások tisztasága érdekében fő- és alispán „fölvívás“-t boesájt ki a megye közönségéhez, most, hogy a belügyminiszterium Arguszemekkel érködik a bácskai közigazgatás fölött, most, hogy kiválóan érdekében áll minden fősztolabíróinak példát nem szolgáltatni a hangzatosított visszaélések bizonyítására. — előlái Popovits Dusán zombori járási fősztolabíró s Kolluthon jegyzőválasztást tart egy jelölttel, kirekesztve minden más folyamodót. — kizárva önkényűleg a választói jog gyakorolhatását.

S teszi azt Kolluthon, a hol megkísérné néhány höval előbb más furlanggal vinni keresztül jelöltet, de

büskjája belé törött s a megyé megsemmisítő törvénytelen eljárását.

Mindégy! Most meg nagyobb törvénytelenséget követel!

Egyszerűen elveszi a lehetőségét annak, hogy a Kolluthiak mást választthassanak, mint az ő emberét.

Nem jelöl ki másit!

Tessék apellálni!

A vakmerő önkényt rendszerint valamivel takarni szoktak.

De a fősztolabíró ur még csak nem is izon erőlteti meg magát, hogy valamely elihető indokot adja rendkívül merész eljárásának.

Azt mondja az egyik folyamodóról, hogy „községi hivatalt még nem viselt.“ — mintha ez valamit jelentene, holott tudjuk, hogy a legnagyobb jegyzői állásokat Bácskában olyan emberek nyerik el, akik eddig községi hivatalt nem viseltek.

Egyébiránt, ha indok az a mellőztetésre, hogy a folyamodó nem viselt eddig községi hivatalt, akkor légből kapott ráfogás, mert a folyamodó igen is viselt.

A másik folyamodót testi törődöttségénél fogva mellözi.

Kisértse meg a fősztolabíró ur, a ki iznos természetű ember azzal a testileg „törődött“ emberrel birókpárba jvi vinni. Aligha volna elhez bátorsága?

Ez különben valótlán s hajánál előhurezolt indok.

A fősztolabíró ur nem akarja semmi áron jelöltjét a választás esélyeinek kitenni. Ezért minden pályázót visszalépésre birt, s elkövetett mindent, hogy Szende Lörinczet bírt, ígyve az ő „édes Lörincze“nek

egyet-földet, odaigérve a gákovai jegyzői állást, mely meg meg sem érésedett.

Lovász esonpolyai aljegyző engedelmes visszalépésejuttalmánl nyerte el a bácsföldvári jegyzőséget.

S most tessék fő- és alispán úr „fölvívás“-t boesájtani ki a megye közönségéhez, hogy jelentkezzék, a ki tudomást szerzett a jegyzőválasztások körüli visszaélésekről.

Az orruk előtti fölyt le a választás. A megye hivatalos lapja egy-ketszer konstafálta, hogy a többség Szende Lörinczet óhajlja megválasztani, de azt is hangstulyozta, hogy a kit egy egész község óhajl azt a kijelölésnél a fősztolabíró sem mellözheti.

Megtette!

Ók. — a megyei „lelkisüeretes“ potentatumok láták a választás lefolyását.

Mondják meg, miért történt az, hogy minden áron Zimmermann lett a jegyző?

Osztják-e ők is a fősztolabíró abbéli fölfogását, hogy a ki községi hivatalt eddig nem viselt, s a ki testileg törölött, az mellözendő?

Mit szólnak ők?

S mit szól majd a belügyminiszterium?

POLITIKAI HIREK.

*. A mezőrendéségi törvény megalkotása egyike azon törvényhozási feladatoknak, melyeket a kormány már a legközelebbi időre kiliatásba vett. Az ide vonatkozó javaslat előterjesztését csak azon körülmény késlelteti, hogy szükséges a megalakodandó törveny szerves összhangba hozni a közigazgatás reformjával. Mi helyt e reform alapvelei meg lesznek alapítva, azonban be fogja nyujtani a földmivélségi miniszter a mezőrendéségi javaslatot is.

A „Zombor és Vidéke tárczája.“

A „valami.“

Írta: **Vermes Károly.**

Kisvárosi különlegesség az úgynevezett társasága nagy tözsdéjéből. Olyan, mint a legtöbb különlegességi szivar; csak az ára nagy, de nem az értéke. Értékét maga tulajdonít magának, arat pedig a lanyos mamák, papák, a kik a semmiből a „valamit“ teremtik. Akárcsak mikor az állam ezüsttruhával és aranyos nyakraválóval látja el a maga rossz szivarjait, hogy fogyjanak, keljenek. Az államis, valami is az őrsejű hüszagra számít; mindkettő nemcsak számolni, de számítani is tudván.

A számolás csak mesterség, a számítás már művészet, az csak tudás, ez már tudomány. A „valami“ számtana az archimedesi esávarban éri el tetőpontját, mikor a „kutyabőr“ alapján lany alkuszik. A kutyabőr a „valami“ leglényegesebb kelleke, ez a czélja, mikor még a család szemefénye; és ez az eszköze, mikor czélja a család.

A kutyabőr a „valami“ passe partoutnak tartja, mesebeli büvös-kulcsnak, mely minden lakatot kinyit, de különösen a Wertheim-kassza lakatját. (Hanem azért honny' soit, qui mal y pense.)

Ez a lakat a tulajdonképeni végezé. Ennek szolgálatában áll, eleinte öntudatlanul, mikor az ünnepnap született illetéjles gondolat megtestesítése czéljából a collegium padján nyílt a különböző alakban eléje tálat keserű pillákkat, téri a gányt és elsenzved a méltatlan megaláztatást. Könnyű neki, hiszen mikor elpanaszolja a szenvedett bántalmakat, melyeknek tulajdonkép nem is ő, hanem szülei az oka, megkeödi az éretlen ész az érett ész számító, előrelátásamely profétát szemmel látja a vagyon és osztály különbségeket élyenszto hüvös szent a kutyabőr. E lakat szolgálatába szegödik azután érette észszel és nem öntudatlanul, hanem a reményeket beváltani melto ivadéki éleszsmü öntudatosságával a tudomány országos piaczn, az egyetemen, ahol már kezdi érezni, hogy ő is „valami.“ A „valami“ az egyetemet piaczn tartja, melyen csak azért vásárol, hogy aztan a maga értékét verhesse fel. A „valami“ az egyetemen tanul is, tanít is, tanulja, amit mások még nem tanultak meg, és tanítja, amit mások már nem tanultak meg. A „valami“ tanítása azonban nem szorítközik csak a tudományra, van egy nagyobb könyve, mint a „Corpus iuris,“ meg nagyhirú professorok bonczna, kórtana, olecsobb is, mert

egyiknek semmibe sem kerül, drágább is, mert másoknak megfizethetlen: az élet nagy könyve, melyet, bár sokszor valaki és valami forogtat, mégsem lehet az ódondászról megszerzeni. A „valami“ ezt is fogtatja, tanulja, de tanító nélkül. Ez a nyitja „valamiségének.“

A tudományról azt hiszi, hogy már j kimerítette, midőn a félelmet és tiszteletet gerjeszt fölians visszakerül a „valami“ legnagyobb áldásához: ódondászához, ez cétlétl is azt tartja, hogy nincs már mit tanulnia töle és belőle, amikor már tudja, hogy a „kutyabőrnek“ ára is van.

Az életben autodiaeda, amikor minden hátrányával, kevés előnyével. Aki „valakinek“ készül az tud küzdeni és tünni eszményekért is, a „valami“ fölölegesnek tartja ezt, mert a „valami“ ért a national-oeonomaiához is. Ezt pedig az tanítja, hogy nem érdemes messzebb menni a befektetésbe csak amíg — a piacton kifűteti magát. E piact agense, ki csak azért él, hogy mások egymásért, egymásnak, egymásban és egymásból élhessenek, akinek a legmulatságosabb foglalkozása van, mert kenyere a lakodalom, a vevo, akít e piacton tekintélyes polgartarsnak, szeretve tisztelt közbeesülésben álló, érdemes apának, olykor jó családból származó mamának, néha meg amerikai nagybacsinak neveznek, nem azt nézik, hogy mennyit ér a „gazdaság“, hanem hogy mennyit adának érte mások. A „kutyabőrnek“ e piacton csak tárgyi, de nem anyai értéke van. A „valakinek“ a „kutyabőr“ eszköz, a czél a tudomány, a „valaminek“ a tudomány csak az eszköz, a czél a „kutyabőr.“ Azt pedig már megtanulta a különböző tantermek „valamélyikében, hogy annál nagyobb a siker, annál nagyobb érték az eredmény; minél kevesebbe kerül az eszköz. A „valami“ a czélféle vezető úton csak tantermekeket lát, a szerint nő szemében, amint a termék számlájára növekedő számokkal eszerletnek fel. Ez jellemzi a „valamit“ egész életén át.

Aranyborjúja a látszat, a külszn, ennek a bálványának föladozta hitét, meggyözödését is. Könnyű neki, hiszen a meggyözödését is úgy változtatja, mint uraságoktól levetett ruháit! Mert a valami öltözöködik is, nemcsak ruhákat vesz magára. Az öltözöködik a „valami“ czélhoz vezető útjának egyike, még pedig néha csak megyei, máskor meg országúti. Olyan ez út, mint a királyvárosi alföldi varosok országúti. Hétköznap jó nekik, már pedig egyező életük csak hétköznap, még ha lelkuket is kirázza az de jégssimáva egyenetlik, hogy emlegesse gyermek és unoka is, ha arra vessz útját gyémántal kirákokt, arany palotában lakó király. Minden hasonlat sántíkkal, tehát ez is, de a

sántának is van rendszeren egy ló pába, ennek is. Amikor még csak „otthon“ tartják „valaminek“, eljárt piszkos ruhában is, mert akkor még csak száználai tanul, mikor már ő tartja magát „valaminek“, már öltözöködik, most már megtanulta, hogy a ruha teszi az embert. Ez is jellemzi a „valamit.“ Nem új ez a közmondás, de nem is egészen igaz, csak a „valami“ tartja annak.

Mások szerint a ruha is teszi az embert, a „valami“ szerint ez is fölöleges, mert a „valami“ csak azért tanul, farad tur és dolgozik, hogy azt a ruhát, mely az embert teszi, felvehesse magára. A „valami“ ezzel magát nyugtatja, meg önelkiismeretét. Nem mintha másnak nem lenne joga az öltözöködésre, a szabószámlára való jog elvitazhatlan személyeségi jog, hanem a „valami“ még sem tartja annak. E jogot a „valami“ kivivandónak tartja, valamint önmaga, ugy mások által is. A „valami“ oly létkörben növekszik fel, mely az öltözöködést a vagyon folyamonyának tekintti, a vagyon pedig a tudással, műveltséggel modorral egyértelműnek, és ezt akarván elérni, megfordítja e sorrendet, és a tudást, műveltséget a vagyonnak, ebből folyó jognak pedig az öltözöködést tekintti.

E hypothesezeiben nem szeret csalódni. „Tudását,“ „műveltségét“ a vagyonnak tekintti, ha nem is a jelenlegi, hát jövőendőbelinek, hanem az öltözöködésre való jogot anticipálható jognak tartja; jobban mondvá anticipálandó jognak, mely nélkül tanulása falra hanyt borsó, tudásá elhetetlenlenség, „vagyonná“ szabbanburek. A „valami“ tulajdonképeni és egyetlen czélja valamennyi ezüflatszat között a vagyon, kényelem. Közbe vannak azutan holmi czélfélék, de a „valami“ tudja, hogy mindaz csak eszköz a czél elérésére, létepo, mely a földszintről az emelethez, küszöb, mely az előszobából a szalobna, onnan az ebédlöbe és innen néha a kasszát rejtő irodába vezet!

Minden látszólagos ezt csak álomias, mely sok, ha csak vegyes vonattal utazik, kevesebb, ha személyvonattal, legkevesebb, ha villanyvonal. Rendszerint mind a hárommal utazik a „valami“ a közjegyző felé. Otthon a kis városkában, még csak vegyes vonattal, ezen is legtöbbször ingyen jeggyel. Le is nézik, mint e vegyes vonat Pokrocz Adamja az oda került „éle“ és mozgo tcherrakomanyt. Mire fölkerül az egyetemen már személyvonattal utazik, az igaz, hogy csak a harmadoszályon, de már gyorsabban megy előre, a személyvonat publicumot kezdő fölvenni a menetjeggyül szolgáló különböző zonájú modort. E modorral kezdi egyenetlni pályáját otthon, amikor szünidőre haza kerül néha-néha a „valami“ in spe. A személyvonat, me-

Graza György, Pók Lajos, Sebők Zsigmond, Luty Sándor, Szomoró Károly és Mura Károly. — A „Matyas Diák” féléves ára negyedévre egy forint. Mutatványszámokat a kiadóhivatal (Sarkantyú-utca 3. sz.) ingyen és bérmentve küld.

— **A míg él**, barátja marad a „Képes Családi Lapok” ezimű szepiromalmi, ismeretterjesztő, képes hetilapnak, a ki gazdag tartalmával, gyönyörű képekkel megismerkedik. E lap előfizetési ára egész évre 6 frt. felévre 3 frt. negyedévre 1 frt. 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legezelszerűbben postautalvánnyal intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal.

— **A „Bácskai Ellenőr”** ezimű szabadkai lap 1891. évi január hó 1-én újabb megkezdő pályafutását s egyelőre hetenként kétszer — vasárnap és csütörtökön fog megjelenni. A lap ára marad a régi, azaz egész évre 6 frt. Szerkesztője Stoeck Károly.

— **Megjelent** Nagy József tanító „A tótok otthonáról Arvamegyében” ezimű könyve. Ára 1 frt 20 kr. Előfizetési penzek a szerzőhöz Turdosin (Arvamegyébe) küldendők.

— **Megjelent** az „Iskarióth” ezimű szomorujáték második kiadása. Varadi Antal az „Iskarióth” ezimű szomorujáték szerzője, miután ennek első kiadása néhány év óta teljesen elfogyott, számos oldalról nyilvánult óhajra második kiadást rendez. A mű, mely az első kiadásnál díszesebb alakban jelenik meg, könyvtarustól nem lesz kapható. Az aláírással s penzösszeg Varadi Antalnak (király-utca 72) küldendők. A beküldés határideje 1891. január 15-ike. Egy példány ára 1 frt.

— **A „Pesti Hírlap Naptára.”** A „Pesti Hírlap” szerkesztője arról értesít minket, hogy a lap előfizetőinek karácsonyi ajándékul adott, valóban rendkívül díszes és gazdag tartalmú naptárt, mely csupa jeles iróktól 26 szepiromalmi dolgozót tartalmaz. 52 képpel és teljes tiszti cím- és nevvel s melynek bolti ára 1 frt, az újsóker belépő új előfizetők ingyen és bérmentve megkapják. A „Pesti Hírlap” ára egy óra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt, egész évre 14 frt, mely a kiadóhivatalhoz (Budapest, Nádor utca 7. sz.) küldendők.

— **A „Hét”** 52. száma folszék előttünk föltette gazdag szepiromalmi tartalommal. Három gyönyörű, teljesen befejezett novella adja meg a szám karakterét. Az egyik Horcegh Ferencz-től való a „Sirius” irójától. Csak kislek rajz, de olyan friss és áde, mint minden, a mit e nagylehetségű fiatal író produceal. Egy kutyakaraktert fest aprólékos, de művészi részletességgel. Valódi kabinetkép. Nem kevésbé érdekes Munkacsí Kálmán „Zsarnok-szerlem” ezimű novellája, mely egy holland házaspár történetét rajzolja. Zilahy Béla egy képet mutat be a régi jó táblabíró világából, hogy éltek, hogy boldogultak az emberek akkor. Egy tréfás kronika a pírasi világraszóló reporter-észet persifalja. Horváth Boldizsár, a volt igazságügyminiszter, két pompás epigrammral gazdagította a füzetet. Tartalmasabb, szebb hetilapja nincs a magyar idoszaki sajtónak. E lapnál nemcsak a papíros, nemcsak a rajz, nemcsak a kiállítás, de az egész tartalom finom és szolid.

Egy hibája van e lapnak: az, hogy a legműveltebb publikumhoz szól és annak a száma nem valami túlságosan szaporos. Ára: 10 frt. 5 frt és 2 frt 50 kr. Megrendelhető: „A Hét” kiadóhivatalában VIII. József-körút 44. Mutatványszámok kívánatra küldendők.

NYILTTÉR*.)

Isten

legnagyobb ajándéka az egészség.

A köhögés, rekedtség és elnyálkásodás szomorú következményeitől csak egy szer óv meg bennünket teljes biztossággal:

Egger díjuttalmazott

mellpastillái!

Számtalan halárait tanuskodik erről és senki e nem a l a s s z a idejekorán ezek használatát.

Kaphatók, 25, 50 és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerüzaráiban, valamint az

Egger A. Bécs—Nussdorf gyógyszer különlegességi gyárában.

Továbbá Zomborban: Saly Antal és Hagelmann Gyula. Szabadkán: Jó Károly, Milassin Illés, Gálly György és Décsy Dezso. Baján: Geiger Károly, Nagy Sándor, Pollermann Bert. és Steininger Lajos. Kufán: Maly Janos. Újvidéken: Grossinger C. B. Dimitrievits G. H. és Plavcsics H. gyógyszerész uraknál.

*E rovat alatt közöltétek nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Melyről fogva azonnal közhírré tetetik, hogy a zentai főtéren az ur-utca sarkán és a szerb templom udvar mellett fekvő eddig Gerber Ferdinánd által bérbe birt és sörresznak használt szerb hitközség tulajdonát képező épület, az összes hozzá tartozó helyiségeivel és udvarral, f. évi január hó 11-én d. e. 10 órákor a zentai gér. kel. szerb hitközségi iróháza f. évi ápril 24-től kezdődő, három bérleti évre nyilvános árverésen legelőbbszóval vagy írásbeli ajánlattal ígérőnek bérbe adatni fog.

A közelebbi feltételek a hitközségi iróháza megköthetők.

Kelt Zentán, 1891. január hó 2-án.

A zentai g. k. szerb hitközség, mint háztulajdonos nevében.

Peczárszky György

elnök.

Tovább elárusítóknak tetemes árengedményt adunk.

ANTICS M. A. és társa

☛ serraktár Zomborban, Konyovits-utca 341. szám. ☛

Ajánlják a közelgő ünnepekre kitűnő kiviteli palackseroiket.

s. p. valódi pilseni

Iső rendű márczslú és salon ser 5 és 7 decziliteres palackokban.

Tovább elárusítóknak tetemes árengedményt adunk.

6889.

tk. 890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwartz Adolf végrehajtónak Hippeli szől. Sprutz Margit végrehajast szenvedő ellen 2000 frt. tőkékövetelés és járulékal iránti végrehajast ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíróság) területén lévő Csonoplyan fekvő a csonoplyai 1853 friban. A I alatt foglalt jelenleg Hillari szől. Hippeli Katalin nevűn álló 400 frt. becsértékű 384 hr. 244 o. l. sz. hoz az időközben rajta épült gőzmalom és 788 □ öl beltelre az árverés 650 forintban ezenmel megállapított kiküldési árban elrendelő, és hogy fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi április hó 28-ik napján delutan 3 órákor Csonoplya község használat megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron adandó eladandó fog. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-at kösszépben vagy az 1881. LX. t. e. 42 §-ában jelölt árforlyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. á. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékköpes értékpapírral a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 179. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnal előleges önhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt ötszolgálatni.

Kelt Zomborban 1890. évi november hó 12. napján. A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Rales Lyubomir

kir. törvényszéki bír.

Brünni szövet maradványok.
2.10 mtr. egy teljes téll kalatiz ár 5.50.

Szövetmaradványok
2.10 mtr. egy teljes téll kabathoz, Madam minden szímben rakaton, legfinomabb minőségben ára frt 9.-

Szövetmaradványok
3.10 mtr. egy teljes téll öltözékhez frt 5.-

Loden
2.10 mtr. vadászöltözéknek frt 5.-

Szövetmaradványok
egy teljes nadrághoz, esőös vagy kocsás 1 maradvány frt 3.50

Selyem kammgarn
csak új esőös 1 teljes nadrág frt 6.-

Uniform szövet
főzőlőknak, veteránoknak, pen. ügyöröknek a legolcsóbb áron.

Cím: **TICHO BERNÁT BRÜNN,**
Krautmarkt 18. 12-20

Küldemény csak utánvétellel. Minta ingyen és bérmentve.

Vasárnapok Ausztria-Magyarország részében.

MENDL HENRIK és TÁRSA
Bécs, SCHOTTENRING 32. szám.

Salignac & Cie.
Legelső, legregibb
TÖBBSZÖRÖSEN ERMEKEL KITÜNTETETT

COGNAC-GYÁRA

(Reszvénytársaság, alapítva 1809-ben, négy millió franknyi alapkövet.) **COGNACBAN** érestik a t. közönséget, hogy kitűnő, tisztán francia borokkal készített gyártmányuknak kizárólagos elárustásával, melynek jósgert és valódiságát hozsokoldnak.

Zombor és környékére 3-10

SZTRILICH ZSIGMOND urat bízták meg.
A legutóbbi kimutatás szerinti árúértékük 24,000 hl-kr.

Ház eladás.

A halott-utczában lévő 34. sz. ház, a melyben 5 külön lakás van, megfelelő teljes

berendezéssel,

szép nagy szőlőkert, pince és felszer. minden lakónak külön felszere van.

szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést nyújt a háztulajdonos

Stebler József.

MINDEN NUT KAPHATÓ 17 KITÜNTETŐ EREM

LEGFINOMABB MINŐSÉG

CHOCOLAT SUCHARD
NEUCHÂTEL (SCHWEIZ)

OLCSÓ ÁRAK

GACAO

KÖNNYEN OLDHATÓ KAKAO
1K-200 Gszkeve Tégelző

világkiállítás
aranyérmert

1891. XI. évfolyam.

A legnépszerűbb és a leterjedtebb magyar napilap

Budapesti Hírlap

Szerkesztők és laptulajdonosok:
Csukássy és Rákosi Jenő.

A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemet, minden pártérek mellözésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyarág!** Viszont az ország legkiválóbb intelligentiája is azonosította magát a lappal, folkarolva azt oly módon, mely pártatlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap” érte el; legnépszerűbb, legterjedtebb lapja az országnak.

A „Budapesti Hírlap” politikai czikémek irányá, mint eddig, ugy ezental is mindenkor nemzeti és a pártérekétől független. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlelte fölül tavirati értesülésekkel laknak el rendez levelezők, minökkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. A „Budapesti Hírlap” tavirati és telefontudósítási manap már teljesen egy fokon állnak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. A „Budapesti Hírlap” tarcarovata a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előelői színvonalán. A napi rovatokat kitűnő zurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudostokra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt. felévre 7 frt. negyedévre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legezelszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő ezim alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának Budapest, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

Öblát Károly könyvnyomdája Zomborban.